

Jo - zue zdo - był wiel - kie mia - sto Je - ry - cho, Je - ry - cho,
 Je - ry - cho. Jo - zue zdo - był wiel - kie mia - sto Je - ry - cho, gdyż miał
 u - fność w Bogu swym. 1. Gdy z lu - dem szedł by
 2. On nie - za - chwia - nie
 1. zdo - być je, ob - cho - dził wko - ło wciąż, siód -
 2. wie - rzył, że Bóg po - moc Swą mu da, o -
 1. me - go dnia o - bie - cał Pan, że On zbu - rzy Je - ry - cho.
 2. ka - że wszy - stkim Swo - ją moc, zbu - rzy mu - ry Je - ry - cha.
 1. Więc szedł z od - gło - sem wiel - kich tręb, by
 2. Gdy wie - rząc tak ob - cho - dził je, trzy -
 1. gło - sić świa - tu wkrąg, że rze - czą pros - tą
 2. nas - ty z rze - du raz, Bóg speł - nił o - bie -
 1. z Bo - giem jest zbu - rzyć na - wet Je - ry - cho.
 2. tni - ce Swe, zwa - lił mu - ry Je - ry - cha.